

رهنگدانهوهی چهند بنه مایه کی رۆمانسیزم له شیعره کانی (هیمن) ی موکریانی و (نادر پور) دا

(PP 166 - 182)

م . ی . ئەقین ئاسۆس حه مه
AVIN ASOS HAMA
 زانکۆی راهه رین/ کۆلیژی پهروه دهی بنه پهرت
avin.asos@uor.edu.krd

پ. ی. د . جیهاد شکری رشید
JIHAD SHUKRI RASHID
 زانکۆی سه لاهه دین/ کۆلیژی زمان
jihad.rashid@su.edu.krd

بلاوکردنه وه : 2020/10/29

DOI: <https://doi.org/10.31972/jickp119.11>

پوخته:

رێبازی رۆمانسیزم ئەو بزوتنه وه ئەدهبی و هونه ریه یه، که له کۆتایی سه دهی هه ژده وه سه ره تاکانی سه دهی نۆزه له ئەوروپا سه ریه له دا، رۆمانسیزم ئایدۆلۆژیایه کی نوێ بووه بۆ نه وه یه کی نوێ، که ئییدا ره هه نه ده کانی شیعری فۆرمی نوێ و په یامی نوێی له خۆگرتبوو، به جۆرێک سیمای سه رده مه که ی و شوناسی نه ته وه یی رهنگی دا بۆوه . کاریگه ری ئەم رێبازه سنووری ولاتانی بری و له ئەده بیاتی کوردی و فارسی شیدا رهنگی دا به وه. نووسه ران به یی خاسیه ت و تابه تمه ندی ئەده به که ی خۆیان په په روه ییان لیکردوه و شاکاری ئەده بی به رزییان خولقاندوه.. (هیمنی موکریانی و نادر پور) په کێکن له دیارترین ئەو شاعیرانه ی قوئاغه که ی خۆیان، که سیماکانی شیعری رۆمانسیزمی له ده قه کانیاندا به دی ده کێت و به بیر و هه ستی قولیان ده ق گه لیکیان نووسیوه، که بناغه ی شیعری رۆمانسیزمی کوردی و فارسیان دامه زراند. له م توێژینه وه یه دا به پی (رێبازی وه سفی شیکاری) تیشک ده خه یه سه ر بنه ماکانی شیعری رۆمانسیزمی له شیعره کانی هه ریه کیکیاندا و به راهوردی شیعره کانیان ده خه یه روو، تا له سۆنگه ی ده قه کانیان وه خالی له په کچوون و جیاوازییان ده ربه خه ین .

وشه سه ره کیه کان : هیمن ، نادر پور ، رۆمانسیزم

پێشه کی :

رێبازی رۆمانسیزم په کێکه له و رێبازانه ی له قوئاغی نوێکردنه وه ی ئەده بیاتی کوردی و فارسیدا ها ته ئارا، هه روه ها وه ک په رچه کرداریک له به راهمه ر رێبازی کلاسیزم سه ریه له دا. شاعیرانی ئەو قوئاغه به مه به ستی گه یانندی په یام و ناوه روکی شیعره کانیان په په روه ییان له م رێبازه کردوه، هه ستی نه ته وایه تی و نیشتمانی ، هه ستی نامۆیی، وه سفی سروشت ... ت. د . به سیمما و تابه تمه ندییه کانی رۆمانتیکیانه له چوارچۆیه ی شیعره کانیاندا رهنگی دا وه ته وه. (هیمنی موکریانی و نادر پور) په کێکن له و شاعیره دیارانه ی ئەده بیاتی کوردی و فارسی . که ناوه روکی رۆمانتیکی له به ره مه شیعرییه کانیان دا رهنگی دا وه ته وه، که ئەمانه ش له چوارچۆیه ی ریبازه که دا خۆیان به رجه سه ته ده کن. هه ریه که شیان سیمما و خه سلته تی نه ته وه ی خۆیان پیوه دیاره.

رێبازی توێژینه وه :

له م توێژینه وه یه دا به پی (رێبازی وه سفی شیکاری) تیشک ده خه یه سه ر چهند بنه مایه کی شیعری رۆمانسیزمی له شیعره کانی هه ریه کیکیاندا و تێروانی هه ریه که له و دوو شاعیره مان ده رخشته وه له باره ی ژیان و رووداوه کانی ژیان و بارودۆخی سه رده م و هه ستی ده روونی خۆیان،

تامانجی توێژینه وه

رێبازی رۆمانسیزم له سه ر چهند بنه ما و تابه تمه ندییه ک دامه زرا، که بۆ قوئاغه که ی خۆیان شتیکی تازه و سه رده می بوو، هه ربۆیه ده رخشته تی ئەو بنه ماو تابه تمه ندییه که له شیعره کانی " هیمنی موکریانی و نادر پور" دا په کێکه له تامانجه کانی ئەنجامدانی ئەم توێژینه وه یه. ئەو بنه مایانه ش، که ئیمه باسمان کردوون، بریت له ناوه روکی شیعری ئەو شاعیرانه و زیاتر جه ختمان له سه ر

لایهنی ناوهڕۆک کردۆتهوه، چونکه ویستوو مانه په یام و مه بهستی ئه و شاعیرانه ده ربخهین، ئهوانیش برتین له (شیعری نیشتمان پهروهی و ههولدان بۆ سه ره بهستی، وسفی جوانی، سۆزی دلداری و خۆشه ویستی، غوربهت و نامۆیی و گه رانه وه بۆ سه رده می رابردوو، ره شینی و نا ئومیدی).

1-1 // چه مکی رۆمانتیک :

ئه ده ب په یوه نهدیه کی به هیزی هه یه له گه ل کیشه جو ربه جو رکانی کۆمه ل. گۆرانکاریه میژوو یه کانی ش فاکته ریکی گونجاون بۆ گۆرانکاری له بیر و ئایدۆ لوجیا و سه ره ه لدان ییری نو ئ، جا له بواری سیاسی یا کۆمه لایه تی یا رۆشنبیری یا ئه ده بی یا... هتر بیت. ریبازه کان به شیکی گرنگی ئه و گۆرانکاریه ن، که ده بنه ده رپری ئیستاتیکی ئه و واقیعه، هه ر بۆیه قسه کردن له سه ر ئه و ریبازه ئه ده بیانه قسه کردنه له سه ر لایه نی هونه ری و ئستاتیکی و دا هینانی ئه ده بی لای په پیره و که رانی هه ریه ک له و ریبازانه. سه رم تانی ده رکه وتن و با سه کردنی هه ریه که له و ریبازانه ش ده گه ر ئه مه بۆ ئه روپا و شار ستانییه تی یۆنانی و رۆمانییه کان. شار ستانیه تی رۆژئاوا میژوو یه کی دوو رو درێژی هه یه، هه ر له سه رده می شار ستانیه تی یۆنان و رۆمانییه کانه وه، خودان دا هینان له سه رجه م بواره کانی ژیا نی مرۆفایه تی دا، به تاییه تیش له بواری هونه ر و با به ته ئه ده بیه کاند، چونکه بیرمه ند و فه یله سو فیه رۆژئاوا ییه کان رۆلێکی دیارو به رچاویان هه بووه له سه ر ه لدان و گه شه کردنی ئه ده بیات و دا هینانه ئه ده بیه کاند، هه روه ها لیکۆلیننه و و ناوانی ریبازه ئه ده بیه کانی ش هه ر له لایه ن خودی رۆژئاوا ییه کانه وه بووه، دوای گه شه کردنی شیان به هۆکاری جو رواجۆر به ولاتانی تر دا بلا بوونه ته وه، ولاته جیاوازه کانی ش به پی خاسیه ت و تاییه تمه ندی زمان و ئه ده به که ی خۆیان وه ریان گرتوو و گونجان دوویانه، به جو ریک شاکاری نه مر و به رزیان پ ئۆمار کردوو. په کیک له و ریبازه دیارانه ریبازی "رۆمانسیزم" ه، که له هه ردوو ئه ده بیاتی فارسی و کوردیدا، خودان سیما و خه سل ته خۆیه تی، که جیا ده کاته وه له مبلله تانی تر.

گۆرانکاریه میژوو یه کان کاریگه ری زۆریان هه بووه له سه ره ه لدان و گه شه دانی ریبازه ئه ده بیه کان ((سه ده ی " هه ژده " به سه رده می گۆرانکاری گه و ره داده نرێت له میژوو ی ئه روپا، سه ده یه که ناو ده برێت به سه رده می فه لسه فه و هۆشیاری کۆمه لایه تی، که به رده وام بوو تا شو رشی گه و ره ی فه ره نسا)) (حه مه، ۲۰۱۸، ۱۲)، ئه و گۆرانکاریانه ش خۆیان له پیکهاته ی کۆمه لگا و بواره جیاوازه کاند ده بینیه وه، هه روه ها ئه ده بی ش رۆلێکی به رچاوی هه بوو له هۆشیار کردنه وه ی کۆمه ل و ئاراسته کردنی ((له گه ل په یدا بوونی چینی بورجوازی له سه ده ی هه ژده، نوو سه ران خو ئنه ری تازیان بۆ په یدا بوو، که به ره مه کانیان ده خو ئینده وه و هیوا یان پ بوون، هه روه ها به هیوا ی ئه وه بوون، که مافه کانیان له و ریبه وه به ده ست به یتن)) (هه لال، ؟، ۲۷) ئه و گۆرانکاریانه قو ئاغی کی ئه ده بی نو ئی هینیه بوون، ئه ویش ده رکه وتی ریبازی ئه ده بی "رۆمانسیزم" بوو، ((شو رشی فه ره نسا له "۱۷۸۹" و دامه زران دنی سیسته می په رله مانی و جار نامه ی گه ردونی مافه کانی مرۆف، هاوزه مانی ئه مانه ش شو رشی پی شه سازی و شو رشه کانی ئینگلستان، پش ئه مانه ش ئه و بزافه فیکریه ی، که به سه رده می "رۆشنگه ری" ناسراوه له ئه و روپای سه ده ی هه ژده مه مدا کاریگه رییه کای زۆریان هه بوو به سه ر گۆرانی ژیا نی ئه روپا و سه ره ه لدان ییر کردنه وه ی رۆمانسیانه و له کۆتاییدا دامه زران دنی ریبازی (رۆمانسیزم)) ((پیربال، ۲۰۰۹، ۵۲). ده رکه وتی "رۆمانسیزم" تپروانی تکی نو ئ بوو به رامبه ر ئه ده ب و گۆرانکاریه کانی کۆمه ل، ئه مه ش ده رنه نجامی ئه و گۆرانکاریانه بوو، که به سه ر ئه ده بیاتی کلاسیزمدا ها تبوو ((رۆمانسیزم له بنه رته و ناوه روکی دا شو رشیک بوو بۆ ئازاد کردنی ئه ده ب له ئه ده بیاتی کۆنی یۆنانی و رۆمانییه کان، ئازاد کردنی له ته واوی ئه و ده ستور و بنه مایانه ی ئه ده بی وه ک ئینجیل پشان ده دا)) (مندور، ۲۰۰۹، ۵۹)، به و پێیه ی "رۆمانسیزم" دیاری ده یه کی نو ئ بوو له ئه ده بیاتی ئه و قو ئاغه، هه ربۆیه پیره و که رانی ش به پی شه نگ داده نران ((رۆمانتیکه کان له سه رده می خۆیاندا، له بواری ئه ده بییدا به پی شه و ی ئه ده بیکی نو ئ ناسرا بوون، ئه مه ش شتیکی ئاشکرا و زین دوو بوو له دنیا ی ئه ده بییدا مه زنی پیرۆزی ئه و نو ئخوازییه دیاری ده که یکی گونجاو بوو تیشکی ده هاویشته ناو بیروبا وهره فه لسه فییه کانیانه وه به خواست و مه به ستی گه و ره ده روازه ی ئه و مه یدانه یان پ ده ترانان، ئه م هه نگاو هاویشته ش سه رته تا له شیعه ره کانیاندا ره نگی دایه وه و له دوایشدا لایه نی دیکه ی ئه ده بی ش گرتوه، وه ک چیرۆک و شانۆ گه ری)) ((ئه حمه د، ۱۹۸۹، ۲۵). "رۆمانسیزم" وه ک ریبازی کی ئه ده بی له لایه ن ئه دیب و ره خه گران کۆتای سی ده ی "هه ژده" سه ره تانی سه ده ی "نوزده" له فه ره نسا سه ریه لدا ((بنه رته وشه که له وشه ی "romance" ی فه ره نسیه وه ره گیراوه، که به وا تاتی چیرۆکی خه یالی ها تووه، دو ات له ئه ده بیاتی ئینگلیزی له سه ده ی حه فده دا به و به ره مه مانه و تراوه، که له سه ر بنه مای سۆز و خه یال دارێژراون، ئه مه ش جو ریک بووه له به که م سه یر کردنی ئه و جو ره ئه ده به، به لام له سه ده ی هه ژده تپروانی خه لک گۆرا و به

چاوکی ریزهوه سهیریان دهکرد، ئەمەش لهبەر ئەوهی جوړیک له تێرمان له ژیان و ورد بوونهوه له ماناکانی جوانی و بیرکی
 فهلسهفی قولی بهخۆوه گرت)) (راغب، ۱۹۷۷، ۲۴).

"رۆمانسیزم" وهک چه مکیکی ئهدهبی پیناسهی جیا جیای بۆ کراوه؛ ((وشه ی رۆمانسیزم له زمانی ئینگلیزیدا ئاوه لئاوه بۆ
 وهسفی ئەو چیرۆکانهی که باسی شتی سه رسورپهتێنەر دهکهن دوور له واقع یتکه ل به دیمه نهکانی سروشت و جوانی دهبن، به
 مانای ئهدهبی نوێیه و دژی یاسا و بنه ماکانی کلاسیزم دیت، ده رپری سۆز و جوانی سروشته، هه سترکدنه به ناکۆکی و
 چاره سه رکردن له رێگای په یوه ندی نوێوه له گه ل سروشت و کۆمه ل جیهانیکی نوێ یتکه ده هیتیت)) (محمد، ۲۰۱۱، ۵۶). "رۆمانسیزم"
 له ناواخی دا پشت به ههست و سۆز و ئەندیشهی داهینه رانه ده به ستیت ((رهوتی فهلسهفه ی رۆمانسیزم رهوتیکی عاتیفیه. رهوتی
 تاسه و دله، به رامبه ر یاسای عه قل)) (میراوده لی، ۱۹۷۹، ۲۶۴)، ئەمەش ده رته نجامی ئەو یاسا و بنه مایانه بوو، که په یه وکه رانی
 رییازی کلاسیک بۆ ئه ده بیان دانا بوو. "رۆمانسیزم" رییازیکی نوێ بوو دژ به بنه ما و خاسیتهکانی ئه ده بیاتی کلاسیزم و بیر
 کۆنه خوازی سه ری هه لدا، دژی ئەو بنه ما عه قلییه بوو، که سالاتیکی دهستی به سه ر ئه ده بیاتا گرته بوو، هه ربۆیه بیرمه ندان و
 نووسه رانی ئەو سه رده مه دیانویست ئه ده ب ئازاد بکه ن و له کۆت و پیوه ندی یاسا و نه ریتی باوی کۆمه ل رزگاری بکه ن، هه ر
 له بهر ئەمە شه نووسه رانی ئەو رییازه پیناسه ی جیا جیای بۆ ده کهن، هه ره وهک " شلیگل" له کتییی " سه رده می ئه ده بیاتی نمایشی" دا
 ئاماژه به وه ده کات، که ((رۆمانتیک بریتی یه له کۆکردنه وهی دژ و ناکۆکه کان و هه ره وها یتکه لکردنی ژانره ئه ده بییه جیا وازه کان))
 (حسینی، ۱۳۸۷، ۱۷۸).

بنه ما فیکریهکانی رۆمانسیزم سه ره تا له فه ره نسا چه که ره ی کرد، به لأم وهک رییازیکی ئه ده بی سه ره تا له ئینگلترا ده رکه وت
 ((رۆمانسیزم له ئینگلترا به بلا بوونه وهی هۆنراوه لیریکیهکانی هه ردوو شاعیر " و رددز ورس و کۆلریدج " له سالی ۱۷۹۸ ده ست
 پیده کات)) (عه بدولا، ۲۰۰۶، ۶۷)، له سالانی دواترا ده تاییه ت له سه ره تای سه ده ی نۆزده شاعیرانی تر په ره یان به م جو ره رییازه دا))
 له سالی ۱۸۱۰-۱۸۲۵ به ره هه مهکانی با روون و شیلی ئەم رییازه یان گه یانده لوتکه)) (حسین، ۲۰۰۷، ۸۲). هاوکاتی ئینگلترا له ئە لمانیا
 له سه ر ده ستی " برا یانی شلیگل" رۆمانسیزم په ره ی سه ند، له فه ره نسا ش له ژیر کاریگه ری به ره می شاعیرانی ئینگلیزی و ئە لمانی
 گه شه ی کرد، دوا ی ئە وهی " شاتو بریان" به ره مه ناو دا رهکانی ئینگلیزی وه رگێ پرایه سه ر زمانی فه ره نسی و هه ره وها " مادام دی
 ستایل" به ره می ئە لمانیهکانی وه رگێ پرایه سه ر زمانی فه ره نسی، به مه ش رییازی رۆمانسیزم گه یشته چله پۆ په ی خوی و له دواتریشدا
 به ولتانی تر دا بلا بووه .

ده رکه وتی رۆمانسیزم له سه ره تا دا له په رچه کرداری کلاسیزم سه ریه لدا، دواتر بنه ما فکری و ئه ده بییهکانی په ره ی سه ند و
 وهک رهوتیکی ئه ده بی نوێ خوی چه سپاند، ولتانی روژ هه لاتیش بیه ش نه بوون له رهوتی گۆرانی کاریهکان، له ئه ده بیاتی فارسی و
 کوردیشدا رۆمانسیزم وهک رییازیکی ئه ده بی بنه ما و خاسیه تهکانی له شیعرو ئه ده بیاتی ئەو دوو میله له ته دا خویان به رجه سته
 کردوو. له ئه ده بیاتی فارسیدا ئه ده بیاتی رۆمانسیزم نوێ کردنه وهی ئه ده بیات بوو له رووی ناوه روک و فۆرمی شیعریه وه، که
 ده ربا زبوون بوو له ئه ده بیاتی کلاسیزمی. (لێره پیناسیهک بۆ رۆمانسیزم له ئه ده بی فارسی بنوو سرت))
 له ئه ده بیاتی کوردیدا رۆمانسیزم بریتییه له ده رچوون لهو یاسا باوانه ی له شیعری کلاسیزمیدا هه بوون، که له ژیر کاریگه ری
 ئه ده بیاتی عه ره بی و فارسیه وه وه رگرتبوون، هه ره وها ((کاتج باس له رۆمانسیزمی کوردی ده کریت، ئەو بزووتنه وه شیعریه
 به دیده کریت، که له دوا ی جهنگی یه که می جیهانیه وه له لایه ن شاعیران و نووسه رانه وه هیله گشتیهکانی بۆ کیشرا)) (محمد، ۲۰۱۱،
 ۷۹). ئەو نوێ کردنه وه یه شه سه ره تا له ناوه روکی شیعریه وه ده ستی پیکرد و دواتر فۆرمی شیعری گرتوه، به تپه ربوونی کاتیش زیاتر
 بناغه ی ئەو گۆرانی کاریهانه چه سپا.

۲-۱ // سه ره تایه کی میژووی رۆمانسیزمی فارسی و کوردی :

شیعری رۆمانسیزمی ئێرانی له ماوه ی قو ناغی "مه شرو تیه ت" دا رۆمانسیزمی کۆمه لایه تی و چه ند ره هه ندیکی تر ره نگ و
 کاریگه ری زانتر بوو، به جوړیک، که باوترین ناوه روکی ئەو قو ناغه زیاتر خویان له بابته تی ئاره زووی زۆر بۆ شوپش و به دیهاتی
 ئازادی، هاو ده ردی و هیوا بوون به ئاینده و ئاسۆیه کی روون ده بینه وه. یه که مین و دیارترین شیعری ئەو قو ناغه، که ناوه روکیکی
 رۆمانسیزمیانه ی له خو گرتبوو، ناسرابوو به " یاد آر ز شمع مرده یاد آر" ی " علی اکبر" ه.)) (وا داده نریت ئەو شیعره تاییه تترین

شعیری فارسییه، که کاریگهری نهدهبیاتی نه وروپی له سه ره، نهک ته نهها پێویست بوونی تازه گه ری له نهدهبیاتی ئێرانی دا به لکو هێماگه رییه کی قول له ناوخیندا به رجه سه ته بووه)) (آرین پور، ۱۳۷۹: ۹۵) هه له بهت دوا ی نه و (دواتر) " میرزاده عشقی " شاعیری قونای مه شروته، به به کاره پێنانی ناوه روکی رۆمانسیزمیانه به سه ره مه شقی یا رابه ری نهدهبیاتی رۆمانسیزمی ئێرانی نه و قونایه داده نریت، له شیعره رۆمانسییه کانیدا وه سفی سروشت، گه پانه وه بو سه رده می مندالی، رهنگی داوه ته وه. دوا به دوا ی نه و " عارف فه زوینی ۱۲۵۸-۱۳۱۲ " یه کیک بوو له دیارترین شاعیرانی رۆمانسیزمی نه و قونایه. شاعیرانی هه ولپان دا له ریی گو پینی فۆرم و ناوه روکی شیعرییه وه ده ست پێکه ن ((له گه ل ده رچوونی گو قاره کانی دوا ی مه شروته، نه و قابله شیعرییه ده گمه ن و که ره و اجانه بایه خیان زیاتر پێدرا، له رووی ناوه روکی شه وه شیعره کان ته نها له ناو بی ره کلاسیکیه کاندا نه مانه وه و نا روکی سیاسی و کۆمه لایه تیش هاته ناوه وه)) (باله کی، ۲۰۰۵، ۲۵) دوا ی قونای مه شروته، دوو جو ر له رۆمانسیزم له شیعری فارسیدا هاته ئارا وه؛ رۆمانسیزمی کۆمه لایه تی، که میراتی قونای مه شروته بوو، رۆمانسیزمی تاکگه رای، بالا وره وشتی، که په یوه سه ته به ره گزی خه یال و سروشته وه، که نمونه ی نه و جو ره له رۆمانسیزم ده توانریت له کاره سه ره تاییه کانی " نیما "، له نه فسانه ی " نیما " دا بی نرین که کاریگه ری نهدهبیاتی فه ره نس ی به تاییه ت نو سه ران و شاعیرانی وه ک " لامارتین ، " به روونی له شیعره کانیدا دیاره، دوا ی " نیما " شه ریار" به دانه ری نه و جو ره شیعری رۆمانسیزم دیت ((خا کپور، ۱۳۸۹: ۲۳۲). دوا به دوا ی " نیما " . شه رپور ۱۳۲۰ " یه کیکه له شاعیرانی سروشته گه را و ناسرا و، یه کیکه له شو ئنکه و ته ووانی نه فسانه ی " نیما " و شیعره رۆمانتیکه کانی " شه ریار " بوو، که له دواتر دا له کاره کانی " گه یلانی و خانلری و " ره گی دا کوتا. له هه مان قونایه به هوی بارودۆخه کۆمه لایه تی و روودا وه می ژوو بیه کانه وه، رۆمانسیزمی کۆمه لایه تی به شێوه یه کی دیار له کاره کانی " نادر پور و فروغ و " به شێوه یه کی به رچا و گه شه ی کرد. (هه مان سه رچا وه: ۲۳۱-۲۳۲).

له نهدهبیاتی کوردیدا کۆتایی سه ده ی " نۆزده " و سه ره تایی سه ده ی " بیست " به قونای گو پانکاری داده نریت و زۆریه ی بواره کانی وه ک " رامیاری، کۆمه لایه تی، جو گرافی، ئابووری، رۆشنیری، نه ده بی " گرت ه وه، به تاییه ت دوا ی جهنگی یه که می جیهان کوردستان دا به ش بوو بو چه ند پارچه یه ک، نه مه ش کاریگه ری زۆری هه بوو له سه ره گو پانی ره وتی کۆمه ل و چه وسانه وه ی گه لی کورد له ژیر ده سه لاتی داگیرکه راندا، نه م بارودۆخه ش وای کرد، که هه ستی دل سو زی و نه ته وایه تی لای ده سه ت و تا قمیکی رۆشنیری و نیشتیمان په ره ور بجو لیت و بزوتنه وه ی نیشتیمانی و نه ته وایه تی و رۆشنیری بی ته کایه وه، که روه پوی داگیرکه ران بوه سه تته وه و هه ره ها هانی خه لکیش بدات بو هوشیار کردنه وه ی له رووی نه ته وایه تی و رۆشنیری و کۆمه لایه تی ((نه مان هه ول و ته قه لای پێکه پێنانی نیشتیمانی ک بوون بو نه ته وه ی کورد، که هه موو مر و فانی کوردی تیدا کۆبیته وه، له و سه رده مه دا چینی بورجوازی تازه سه رییه لدا بوو له کۆمه لگای کوردیدا شاعیر و رۆشنیرانی ده یانویست کوردیش وه ک هه موو نه ته وه کانی نه م جیهانه ئازاد و سه ره به ست بیت)) (نه حمه د، ۱۹۸۹، ۵۵). له لایه کی تر ده رچوون و بلا و کردنه وه ی رۆژنامه کوردیه کان کاریگه رییه کی باشی هه بوو له سه ره هوشیار کردنه وه ی کۆمه لگای کوردی و گرنگی دانی زیاتر به نه ده ب و هونه ر و په یدا بوونی جو ره نه ده بیه کانی تر هه ره وک هاته ئاری چیرۆک و وتار، له دیارترین سیماکانی نه ده بیاتی نه و سه رده مه بوون، به تاییه ت کاتێ نو سه ران له ریگای نووسینی چیرۆکه کانیان و هه ره ها نووسینی وتاره کانیان هانی نو سه ران و رۆشنیرانیان ده دا بو گرنگی دانی زیاتر به زمانی نه ته وه یی و پاک کردنه وه ی زمانی کوری له وشه ی بیگانه (فارسی و عه ره بی و تورکی)) (دیاره ده رچوونی چه ن دین رۆژنامه و گو قار له و سه رده مه دا گرنگی خوی هه بوو بو هوشیار کردنه وه ی خه لک و ئاگادا روونیان له روودا وه کانی نه و سه رده م و بلا و کردنه وه ی بلا و کردنه وه ی شیعری شاعیرانی که له ژاندا نه مابوون و یا مابوون)) (کا ک نه مین، ۲۰۰۸، ۳۳)، سه ره تایی نو یگه ری له نه ده بی کوردیدا به نو یکردنه وه ی ناوه روکی شیعری ده ستی پێکرد، نه مه ش له شیعره کانی " حاجی قادری کوی " و چه ند شاعیریکی تری نه و قونایه به ئاشکرا هه ستی پێده کریت، هه ره ها له دواتر دا له قونای دوا ی جهنگی یه که می جیهان قونای دا هاتی شیعری تازه ی کوردی بوو، که به قونای رۆمانسیزمی ناسرا وه، له و یوه فۆرم و ناوه رکی شیعری گو پانی به سه ردا هات، شاعیران له ریی شیعره کانیانه وه ستایی تازه ی شیعریان هینایه ناو نه ده بیاتی و هه ره ها ژانره کانی تری وه ک " وتار و چیرۆک و شانۆ " هاته ئارا و ده ستیان به گه شه کردن کرد. " پیره میتر د و گۆران و شیخ نووری شیخ سألح " به رابه ری رۆمانسیزمی کوردی داده نرین. له دواتر دا له سالانی " سییه کان " دا رۆمانسیزم گه شه ی زیاتری به خو وه دیت و بنه ماکانی چه سپان له نه ده بیاتی و چه ن دین شاعیری تر په یه ویان لیکرد و بووه ری یازیکی دیاری نه و قونایه، یه کیک له دیارترین شاعیرانی نه و قونایه ش " هیمنی مو کریان " ییه، که له ریی شیعری و

به ره مه کانیه وه ته کاتیکی باشی به نه ده بیاتی ته و قوناغه دا . هه له بهت نه ده بیاتی کوردی له ژیر کاریگه ری نه ده بیاتی فارسی و نه و گۆرانکاریانه ی ناوچه کانی رۆژه لاتیشی گرتبووه ، که وته ژیر کاریگه ری نوێکردنه وه ی نه ده بیاتی ، به تایهت له نه ده بیاتی کوردی شیوه ی رۆژه لاتێ کوردستان ، شاعیرانی ته و ناوچه یه هه ولیان دا هاوشیوه ی شاعیرانی نه ده بیاتی فارسی شیوازی تازه له ده قه کانیا ن به رجه سته بکه ن. "هیمنی موکریانی" یه یه کیکه له و شاعیرانه ی ، کاریگه ری دیاری هه بوو له سه ر نه ده بیاتی ته و قوناغه و شاعیرانی دواتر.

1-3 // کورته یه ک له ژبانی "هیمنی موکریانی و نادر نادر پور" :

هیمنی ناوی ته واوی "محهمه د نه مین کورپی سه ید حه سه ن شیخه لئیسلامی موکری" یه له سالی "1921" له گوندی "لاچین" ی نزیک شاری "مه هاباد" له دایک بووه ، "هیمنی" له بنه ماله وخیزانیکی ده وله مند و ده سترویشتوو و هوشیاردا هه لکه وتوووه . ته مه ش کاریگه ری هه بووه له سه ر ژبانی و پێگه یشتنی . هه ر له سه ره تایی دامه زرانندی کۆمه له ی نه پینی "ژ. ک" بوته نه ندامی ته و کۆمه له یه ، ته وه ش کاریگه ری هه بووه له سه ر ژبانی سیاسی و رۆشنییری شاعیر . له دوا ی رووخانی کۆماری "کۆماری کوردستان" له سیداره دانی "قازی محهمه د" و هاوڕێکانی دوور ده خرته وه له زیدی خووی و رووده کاته کوردستانی عیراق و به شیکێ ژبانی له ئاواره یی و غه ربی به سه رده بات ، هه رچه ند ته و دوورکه وتنه وه یه کاریگه ری له سه ر ژبانی سیاسی و رۆشنییری ته و ناکات ، به لکو ده پیتته هۆکارێک بو ژبا تر به جۆش دانی هه ستی کوردایه تی و کانگای شیعر نووسی نی . "هیمنی" تا کۆتاییه کانی ته مه نی نه گه راپه وه بو ژبا ران و تا کو ده تا ئیسلامیه که ی خومه ی نی له کوردستانی عیراق مایه وه و دواتر گه راپه وه و له شاری "مه هاباد" نیشته جی بوو . له سالی "1981" کۆچی دوا یی کردوه و هه ر له وئ به خاک سپێردراوه . به ره مه مه کانی "هیمنی" له بواری شیعر نووسیندا له گه ل گه شه سه ندنی رێبازی رۆمانسیزمی کوردی ده ستیان پێکردوو و له رووی روخسار و ناوه رۆکیشه وه هه ر په یره وی ته و رێبازه نه ده بییه یه ، "هیمنی" به زمان پاراوی و جوانی و سه لیه یی له ده ربپین و به کاره یانی وشه ی کوردی په تی به شیعه کانی ده ناسرێته وه ، هه روها له رووی ناوه رۆکه وه هه موو ته و با به تانه له خو ده گریت ، که له شیعه ری ته و قوناغه دا هه بوون ، له وانه ؛ کوردایه تی و نیشتیمان په ره ری ، ئازادی و سه ره به ستی ، وه سفی ژن و باسکردنی کیشه کانی ژبان ، خو شه وسیتی ، نامۆیی و غه ربی ، نه ندیشه ی مه رگ و شینی ئازیزان ، ... چه ندین لایه نی شیعه ری ، که شو ئینکی به رچاوی له نه ده بی کوردیدا داگیرکردوو (خه زنه دار ، 2006 ، 423)

نادر نادر پور له "1308" له "تاران" له دایک بووه و له سالی "1378" له "لۆس ئه نجه لوس" کۆچی دوا یی کردوو . یه کیکه له شاعیره گه وه و چالا کوانه کان و یه کیکه له رێبه رانی شیعه ری نوێ له قوناغی نوێکردنه وه ی شیعه ری فارسی و نه ده بیاتی رۆمانسیزم . وینه ی هونه ری و ره واننێژی جوان ، به کاره یانی زمانیکی ساده و به رز تایه ته مندی شیعه ری ته و ده رده خه ن ، به ره مه مه کانی بریتین له : چشم ها و دست ها "ته ران ، 1333" ، دختر جام "ته ران ، 1334" ، شعر انگور "ته ران ، 1337" ، سرمه خورشید "ته ران ، 1339" ، گیاه و سنگ نه "مه روا رید ، 1356" ، از آسمان تا ریسمان "ته ران ، 1356" ، شام باز پسین "ته ران ، 1356" ، صبح دو غین "پاریس ، 1356" ، زمین و زمان "لس انجلوس ، 1357" ، خون و خاکستر "لس آنجلس ، 1367" ، مجموعه اشعار "ته ران ، 1383" . (وفا یی ، 1386 ، 2)

له م تو ئێ نه وه یه دا وه ک له پێشه کیش ئاماژه مان پێکردوو چه ند بنه مایه کی رۆمانسیزمی له هه ریه ک له شیعه کانی ته و شاعیرانه وه رده گرین و نمونه ی شیعه کانیان ده خه یه روو ، که ده ریده خات هه ر یه ک له و شاعیرانه چۆن ته و ناوه رۆک و بنه مایانه له شیعه کانیان دا ره نگی دا وه ته وه و چۆن ویستوو یانه له رێ ده فی شیعه یه وه په یامی خو یان بگه یه نن و هه ستی خو یان له رێ که ره سه زمانیه کانه وه ده ربپن .

1-4 // چه ند بنه مایه کی رۆمانسیزم له شیعه کانی "هیمنی موکریانی" و "نادری نادر پور" دا :

کۆتایی سه ده ی "نۆزه " و سه ره تایی سه ده ی "بیست" به قوناغی گۆرانکاری داده نریت له نه ده بیاتی میله تانی رۆژه لاتیدا ، به هو ی گۆرانکاریه سیاسی و کۆمه لایه تیه کان و سه ره له دانی شو پشه کان دژی ده سه لاتێ چه قبه ستوو ته و سه رده مه ، هه روها کاریگه ری نوو سه ران و رۆشنییری نه ده بیاتی فه ره نسی و ئینگلیزی ، وایکرد نه ده بیاتی ته و قوناغه له چوغزی خویدا نه مینیت و گۆرانکاری له فۆرم و ناوه رۆکی شیعه ردا به دیده کرا ، له شیعه کانیاندا به دوا یی ته و جۆره ناوه رۆکه وه بوون ، که له گه ل سروشتی

قۆناغه که دههاتهوه، به تایبته تیکۆشان له پیناو ئازادی، رهشبینی و نائومییدی، گه پانهوه بۆ سهردهمی مندالی، وهسفی سروشت... ئهم بابه تانهش له شیعری فارسی و کوردیدا بهرچاوده که ویت، ئهمهش بههۆی نزیک سنوری جوگرافی و ئهو قۆناغه میژووویی تهو کاته، که زۆریه گهلانی رۆژه لالت له ههولدا بوون بۆ رزگار بوون له دهسه لاتی ره های ئهو سهردهمه و به دهسته پینانی ژیا ئیکی باشر و شایسته تر. له شیعری شاعیرانی فارسیدا، که "نیم" به پابه ری ئهو نوئگه رییه داده نریت ((نیم به دیارترین شاعیری رۆمانتیکی داده نریت، که ناوه رکی شیعره کانی خوئی له بابته تی؛ عشق و خو شه ویستی، سروشت گه رای، گه رانه وه بۆ سهردهمی مندالی، گه پانه وه بۆ رابردوو، ترس و رهشبینی... ده بی ئه وه)) (لنگرودی و مدبری، ۱۳۹۰، ۵) ههروه ها شاعیرانی دواتر بهرده و امیان به و بابه تانه دا و رهگ و بنه مای شیعری رۆمانتیکی زیاتر چه سپا، به تایبته له دهیه ی "۱۳۳۰-۱۳۴۰" له شیعره کانی "گلچینی گهلانی و خانلری" دا. شیعره کانی "نادر پور" یش درێژه پیده ری ئهو قۆناغه بوون ((نادر پور درێژه پیدره و ته و اوکاری ریانه که ی گلچینی گهلانی و خانلریه، هه رچه ند له قۆناغی دواتر نادر پور خویشی یه کیک بوو له نووسه ر و شاعیره سه ره کییه کانی رۆمانسیزم (کدکی، ۱۳۸۰، ۶۰-۵۹).. به شیوه یه کی گشتی ناوه رۆکی شیعری رۆمانتیکی له ئه ده بی فارسیدا خوئی له م بابه تانه دا ده بی ئه وه)) رهشبینی و نائومییدی، نوستالیژیا، سروشتگه رای و هاودلی و دواندی سروشت، گه پانه وه بۆ رابردوو، سۆزی خو شه ویستی و دلداری، وهسفی ژن، ئازادی و سه ره به ستی، ره نج دیده یی، ئه ندیشه ی مه رگ و شینی ئازیزان...)) له ئه ده بیاتی کوردیشدا، ریازی رۆمانسیزم له قۆناغی که ده یه لدا، که کوردستان به بارودوخیکی میژوو ی ئالوزدا تیده په ری و سهردهمی گۆپانکاری بوو، له رووی ئه ده بی شه وه قۆناغی گۆپان و نوئکرده وه ی ئه ده بیاتی تورکی و عه ره بی و فارسیدا بوو، سه ره پای ئه وه ی تایه ته مندی خوئی پاراستبوو. گۆپانکاری گه ورهش سه ره تا له رووی ناوه رۆکه وه بوو، دواتر فۆرمی شیعری و ژانه ئه ده بییه کانی تریشی گرته وه، هه لبه ت ئهمه ش له شیعری شاعیره کانی ئهو قۆناغه دا به دیده کریت، به تایبته له شیعره کانی (گۆران، پیره میرد، قه دری جان، هیمن...)) دیارترین ئهو ناوه رۆکه نه ی شیعری رۆمانسیزمی کوردیش بریتین له (شیعری نیشتیمان په روهری، سه ره به ستی و ئازادی، وهسفی ژن و ده رخستنی کیشه کانی ژنان، وهسفی سروشت، رهشبینی و نائومییدی، گه پانه وه بۆ رابردوو، غوره ت و نوستالیژیا، شین و لاواندنه وه ی ئازیزان...)) له م توئینه وه په شدا هه ولده ده ین ئهو بنه مایانه ی ناوه رۆکی شیعری رۆمانسیزم له شیعره کانی " هیمنی موکریانی" و " نادر پور" دا بخرینه بهر باس.

أ- شیعری نیشتیمانی و هه ولدان بۆ سه ره به ستی :

یه کیک له بابته و ناوه رکه دیاره کانی قۆناغی شیعری رۆمانسیزمی کوردی، بابته ی نیشتیمان و ده برینی خو شه ویستی و هه ولدان و تیکۆشان شاعیران بووه بۆ رزگار بوونی گه له که یان له ژێرده ستی رژی می داگیرکه ر یا هه ولدان بۆ ژیا ئیکی ئازاد و سه ره به خو. هه لبه ت کوردستانی رۆژه لاتی ش له و قۆناغه دا له ژێر ده ستی ده سه لاتی ئیران دا بوو، چه ندین کۆمه له و بزووتنه وه ی کوردی دروست ببوون بۆ دا کوکی کردن و به رگری کردن له خواستی کورد و به ده سه ته پینانی سه ره به خوئی ((نووسه ر و شاعیرانی کورد هه ولپان ده دا ئهو روودا وانه بدۆزنه وه، که نمونه ی خه باتی کورد بوون له پیناوی ئازادی و سه ره به ستی کوردستان یا ئازابی و قاره مانیتی خه لکی کورد)) (خه زنده ار، ۲۰۰۵، ۳۳). " هیمنی موکریانی" له و کاته دا یه کیک بوو له که سه چالاکه کانی ئهو سهردهمه، ئهمهش بههۆی ئهو بیر نه ته وه یی و هۆشیا رییه ی، که هه ر له مندالییه وه پی گۆشکرا بوو)) له سه ره تای چله کان " کۆمه له ی ئازادیخوازانی کورد" و پاشان له " ۱۶، ۸، ۱۹۴۲ " " کۆمه له ی ژیا نه وه ی کورد" له مه باد پیکه ات. هیمن له ریزی یه که می ئه ندامه کانی ئهو ریکخواه بوو، ئه نجا له مه وه بیر ناسیۆنالیستی و رزگارخوازانه ی کوردایه تی له بیر و میشکی هیمنی خوین گهرم و لاودا نهش و نمای کرد)) (ده ستی، ۲۰۰۳، ۳۲). ئهو کۆمه له و ریکخواه کاریگه رییان له سه ر بیر کوردایه تی شاعیر هه بووه و له ری ده رکردنی رۆژنامه و گۆفاره کانی ئهو سهردهمه شه وه شیعره کانیان بلا کوردۆنه وه، " هیمن" یه کیکه له شاعیره بویر و به هه لوئسته کان و له ده قه کانیشیدا سۆزی خو شه ویستی بۆ نیشتیمان و قوربانیدان له پیناویدا ره نگیدا وه ته وه، هه ره که له یه کیک له شیعره کانی دا ده لیت:

وهتهن گیان سه ر و مال م فیدای تو

وه گیانی من کهوئ دهر د و به لای تو

له پیناوت دهتیم سهر تا بزانی

نمر رۆلێکی ئازا و به وهفای تۆ

له بۆ پاراستن و حیفزى سنورت

(هێمن، ۲۰۰۳، ۲۷۵)

له باتی (ماژینۆ) سینگم قهلاى تۆ

لێره دا شاعیر به گیان و به مأل ئامادهیه خۆی فیدای نیشتیما نه کهى بکات و له پیناویدا بجهنگیت، به جوړیک ئامادهیه سنگی خۆی بکاته قهلاغانی روبهروبوونه وهی داگیرکه ران و پاراستنی نیشتیما نه کهى. ههروهها شاعیر له پال بهرگریکردن له خاک ونهتهوه کهى، بانگی ئازادی و داوای سهر بهستی دهکات بۆ که له کهى:

شیوهنی من شیوهنی ئینسانیه

بانگی ئازادی و گرووی یه کسانیه

شیوهنی من شینی کوردی بۆ به شه

(هێمن، ۲۰۰۳، ۳۱۸ - ۳۱۹)

ئهو گهلهی حاشاده کهن لپی و هه شه

شیوهنی شاعیر بۆ ئازادی و سهر بهستیه، وهک که سپکی یه کسانخواز داوای ئازادی دهکات، که ئهمهش مافیکی رهوای هه موو مروفتیکه، هه ر بۆیه گهلی کوردیش ئه و مافه ی هه یه و شاعیر بانگی یه کسانى و ئازادی دهکات بۆ گه لیکى به شخوراو و بیهش له مافه کانی. نیشتیما نه کهى له شیعره کانی "نادر پور" ئارامگایه و سه رچاوه ی خو شیه کانییه تی و به دوور بوون لپی ئاره زووی مه رگ دهکات و هه ست نه ماوی خۆی دهکات؛ هه روک ده ل:

تنها شدم که هیچ نپرسم نشان کس

(نادر پور، ۱۳۸۲، ۱۶۶)

تنها شدم که هیچ نگیرم سراغ خویش

لێره دا شاعیر هینده ته نیا به، که نه ناسینی که سانی تر و نه خویشی به لاره گرنگ نه ماوه. ههروهها له شیعری "بر آستان بهاران" دا باس له ههستی غه ربیی خۆی دهکات بۆ "ئیران" به تیکه لکردنی ههستی خۆی له گه ل سروشت ئه وهی له ناخیدا به تی به شیوهیه کی جوان و سه رهنج راکیش ده رده بری ت و ده لیت:

من آن درخت زمستانی، بر آستان بهارانم

که جز به طعنه نمی خندد، شکوفه بر تن عریانم

زنوشخند سحر گاهان، خبر چگونه توانم داشت

منی که در شب بی پایان گواه گریه بارانم

تا ده گاته ئه وهی بلیت:

کجاست باد سحر گاهان، که در صفای پس از باران

(نادر پور، ۱۳۸۲: ۸۴۴)

کند به یاد تو، ای ایران! به بوی خاک تو مهمانم

شاعیر به یادی بۆنی خاکی ئیران، که خاکی دلنشین و جێ ئومیدی ئه وه، به یادی ئه و ده میتیه ته وه له ژیان. "نادر پور" له و ده قهیدا به به کارهێنانی رسته ی پرساری، بۆ وه سف و ئه رزشمه ندی ئیران، زۆر به خه یال و خولیا ی ده رووندا ده روات و ده لیت" با ی به یانیان له کو ییه که له خاوی پی پاش باران بارین، یادى تۆ ئه ی ئیران میوانیم بکات. ههروهها له شیعریکی تریدا ئه وه ده رده خات، که دا بران له نیشتیما نه و زیدی خۆت کاره ساتیکى ناخۆشه و سه خته دا بران لپی، که بۆ هه ر شو ی تیک برۆی سیه ری نیشتیما نه که ت به دواته وه.

ب- وه سفی جوانی (سروشت، ژن ، هاودلی له گه ل سروشت) :

جوانی یه کیکه له و با به تانه ی له کۆنه وه سه رنجی بیرمه ندان و رۆشنی رانی بۆ لای خۆی راکیشا وه، ههروهها راکانی شیان له رووی هزری و فه لسه فی و ئیستا تیکیه وه رێژه یین و گو پا ون، واته له بیرمه ندیکه وه بۆ بیرمه ندیکى تر تپروانی بی جیا یان هه یه، " کانت" پی وایه ((له زه تی جوانی به سترا وه به خودی سه رنجده ره وه، نه ک با به ت)) (میراوده لی، ۱۹۷۹، ۲۱). به م پیه خو یته ر و سه رنجده ر به های خو یان وه رگرت و به مه ش جوانی بووبه شتیکی رێژه یی، که له ده قتیکه وه بۆ ده قتیکی تر و له خو یته ریکه وه بۆ خو یته ریکى تر گو پا نی به سه ردا دیت. وه سفی جوانیش خۆی له هه موو

ئهو بابه تانه دا ده بینه وه، که شاعیر ده یه ویت جوانیه کیان پیشان بدات، ههروهک وه سفی سروشتی نیشتمان و وه سفی وه رزه کانی سالی، سروشتی لادی، دیمه نی شاخ و گوند و شار، وه سفی ژن و پیا هه لدان به به ژن و بالای ژندا، ههروه ها زور جاریش په نایان بردوته بهس سروشت بو دواندن و درده دلی کردن له گه لیدا، سروشتیان کردوه به رازگر و هاوده ردیان، که ئه مهش له به شیکی شیعری شاعیرانی رومانسزمدا به روونی ههستی پیده کریت. "هیمن" یه کیکه لهو شاعیرانه ی، هه میسه عاشقی سروشتی کوردستان و دیمه نی دلگیری نیشتمان هه کی بووه و له شیعره کانیدا رهنگیدا وه ته وه ((هیمن له کاتیکدا شاعیریکی لیهاتوو و بچ وینه بووه له ههست و سوزی ناسکی رومانسزمیدا له هه مان کاتیشدا وهک فه له کناسیکی به توانای شاره زای گه ردوون. وهک مه له وایتیکی بیهاتوا له قولایی ده ریادا، وهک دورناسیک زیره کانه په ی به نه یینییه کان بردووه، توانیویه تی هه موو ئه و شته شاراوانه بدوژیتته وه، که ههست پیکردنیان له لایه ن کهسانی تره وه ئاسان نییه.)) (فتاح، ۲۰۱۳، ۶۱). "هیمن" له شیعره کانیدا به بیریکی تیز و زمانیکی پاراو وه سفی سروشتی کوردستان ده کات و دیمه نه کانی به شیویه کی سه رنج راکیش درده خات؛ له شیعری "به هاری کوردستان" دا بهو شیویه وه سفی دیمه نی به هار ده کات و ده لیت :

شه مالم هات به گاله گال
هه ور بوون گه وال گه وال
بلبل که وته ناله نال
پشکوت گولی گهش و ئال

به له نگیزه، به باران
به شنه بای به هاران
توانه وه وهک جاران

(هیمن، ۲۰۰۳، ۱۱۶) **کهوی به فیری نسا ران**

له م شیعره دا شاعیر وه سفی هاتی وه رزی به هار ده کات، که وینه په کی جوان و سه رنج راکیش درده خات، به جوړیک له ته واوی شیعره کهیدا ته واوی ورده کارییه کانی به هار و جوانیه کانی وهک که سیکي شارهزا له ری به کاره یینیانی که ره سه زمانیه کان و به زمانیکی پاراو ده خاته روو. له شیعریکی تر دا بهو شیویه وه سفی شهوی لادی کوردستان ده کات و ده لیت:

هه زار خوژگه م به خو ت شوانه
که به و مانگه شه وه جوانه
دانیش تووی له رژد و هه لیدر
په نجه ده بزئوی له بلویر
ده گه ل ته بیعهت هاوده می

(هیمن، ۲۰۰۳، ۱۰۵) **شادی به که یفی بچ خه می**

شاعیر له م ده قهیدا به ههستیکی جوانی رومانسیانه دیمه نی شهویکی لادی کوردستان پیشان ده دات، که چون ئه و شوانه خه ریکی بلویر لیدانه و چ ده نگدانه وه په کی هه په له و سروشته دا، ئه مهش لیهاتوویی شاعیر درده خات له به کاره یینیانی وشه و هه لباردنیان و ده رختنی وینه په کی جوانی سروشت.

لایه نیکی تری وه سفی جوانی، که له شیعری کوردیدا به رجهسته بووه، وه سفی جوانی ژنه، ژن له شیعری کوردیدا پینگه په کی دیاری هه په، هه ر له کونه وه له شاعر و به ره می شاعیران و نو سه راندا بوونی هه بووه، ئه م ره نگدانه وه په ش له قوناغیکه وه بو قوناغیکی تر جیاواز بوو، له شیعری کلاسیکیدا زیاتر خو ی له وه سفی خو شه ویست و دل به ردا ده بینه ته وه، به لام له شیعری نویدا یا شیعری رومانسزمدا ته نها خو ی له وه سفی دل به ر و خو شه ویست دا نایبیتته وه، به لکو وه سفی ژن به جوړیک کراوه، که تاییه تمه ندی کوردبوونی پیوه دیار بیت، ههروهک "هیمن" له شیعری "جوانی ناسوتن" دا ده لیت:

دیم کچیکی له باری لادی یی

بۆ نوێژ رادهخا به ره لیبینی

گوتمر (ئه ی نازهنین كه روخسارت

هه موو به هه شتی خوا ده هیئی

بۆچی پیت وایه ئه و خودا گه وره

(هێمن، ۲۰۰۳، ۱۵۶)

هینده بێ ره حمه تۆش بسوتینی

لێره دا شاعیر به دیتی کچیک لادی، که خه ریکی نوێژکردنه وه، وه سفیکی جوانی کچه که ده کات، که کچی کورد چۆن جلیکیان له بهر کردوووه و چۆن له کاتی ئیشدا به ره هه لیبینه کانیان راخستوه بۆ نوێژ. له شیعری " شنگه بیی" دا ئه و وه سفه ته واوده کات و ژینکی جوانی لادیمان بۆ ده نه خشییت:

شه نگه بیی سالی سالان له کوپستانی، له ناو مه ری

بۆ مه ر دۆشین هه لت ده کرد ئه و باسکی سپی مه ر مه ری

له بهر هاره ی گۆبه روک و گواره و کرمه ک و ژیر چه نه

(هێمن، ۲۰۰۳، ۲۴۵)

نیوه روپه له بهر بیی کۆری مه ری راده په ری

"شه نگه بیی" وه سفیکی جوانی ژنی کورده، ژینکی کوپستان، که خه ریکی مه ر دۆشین و ئیشی ده شته، لێره دا هه لیبژاردنی وشه کانیش ئه و وشانه ن، که له گه ل ژن بوونیان ده گونجیت، به جوړیک ئیستانیکای ده قه که ی نه خشان دووه به شیوه یه کی گشتی وه سفی ژن له شیعره کانی " هێمن " دا وه سفیکی جوانی روخساری ژنه به گشتی، که له گه ل سیمای ژنی کوردا ده گونجیت و شانازیان پتوه ده کات.

لایه نیک تری شیعره کانی " هێمن " هاودلییه له گه ل سروشت و دواندن و درده دلج کردنه، له گه ل سروشت. زۆر جار شاعیران بۆ ئه وه ی ناخی خویان به تال بکه نه وه و ئه وه ی ده بانه و پت ده ربیپرن، له ریکای دواندن سروشته وه هه سته په نگه خوار دووه کانیان درده پرن. " هێمن " له شیعری " ئه مه کی گولان " دا له ریی گفوتوگۆی ئیوان " گول ملاقه و گول وه نه وشه " دا هه سته کورده پهره رانه ی خۆی ده خاته روو:

به وه نه شه ی گوت ملاقه جاریک

له میژه هه مه له تۆ پرسیاریک

ئه تۆ که په لکت وا سور و گه شه

(هێمن، ۲۰۰۳، ۸۸)

ده روونت بۆچی خه لوزی ره شه

لێره دا شاعیر مه به سته ی ئه وه یه گول وه نه وشه ئه گه رچی له ده ره وه گول وه کانی سور و گه ش و جوانن به لام له ناوه وه یدا ره ش بووه، ئه م ره شبوو نه شی بچ هۆکار نیه و هۆکه شی له دپه کانی دواتردا ده یخاته روو:

ده روونم ره شه ، جه رگم سوتاوه

(هێمن، ۲۰۰۳، ۸۹)

وه تسی کوردستان داگیرکراوه

ده روونی شاعیر وه ک ئه و گول وه وایه، ئه گه رچی له ده ره وه ئارام دیار بیت، به لام هه میشه خه می داگیرکردنی کوردستان له ناخیدا ئازاریده دات و خه م ده خوات، هه ربۆیه له ریی لیکچواندن ئه و گولانه به خۆی، هه سته ده روونی خویمان پیشان ده دات. به کیکی تر له نمونه کانی شیعری " هێمن " ئه وه یه، که له گه ل وه ره کان ده که و پته گفوتوگۆ و بۆ هه ر وه رزیک یا مانگیک، که ده بنه مایه ی خۆشی یا ناخۆشی بۆ گه لی کورده، ئه مه ش له شیعره کانی (رپه ندان و شاعیر، ره شه مه، به هاری لادی، ،،،) ره نگه داته وه.

له شیعره کانی " نادر پورد" په یوه ندی شاعیر و سروشت، په یوه ندیه کی روحیه و شاعیر له ریی ره گه زه کانی سروشته وه هه سته کانی خۆی درده پريت :

نیمه شب آنکه که قرص منحنی ماه

از پس دندانهای کوه بر آید

بانگ خروسان شب ز دهکده ی دور

همره بادی به گوش رهگذر آید

بهسه دکتۆر و ده رمان و په رستار ناکرێ چاره ی

که سیکی تیری مژۆلی ته و کچه کورده ی له دل راجێ (هیمن، ۲۰۰۳، ۳۰۴)

شاعیر له و ده قه دا سۆزێکی راسته قینه ی خۆشه ویستی ده رده برپیت، کاتیکی به راستی ده که وه پته داوی خۆشه ویستی کچه کوردیک. ههروه ها له شیعری " جوانی بهس نی یه" دا ده لیت :

جوان په رستم، جوان په رستم

به دیداری جوانان مه ستم

که ده بینم کیژی ته پرپۆش

گشت خه می ده که م فه رامۆش

(هیمن، ۲۰۰۳، ۱۵۷)

لێره دا شاعیری جوانی و جوان په رستیه، شاعیر کاتی کچیکی جوان ده بینم گشت خه مه کانی له بیره کات، ته مه ش ته و په ری دیمه نی جوانیناسانه ی " هیمن" ده رده خات به ارمبه ر به شوخ و شهنگی کچی کورد.

له کۆتای دهیه ی بیست و سه ره تای دهیه ی سی و له داوی کوده تاکه ی " ۱۳۳۲" شیعری فارسی که وته قۆناغیکی نوپوه، ته و نوپوه وه یه ش هزری نوئ و بابه تی نوپی هینایه کایه وه، یه کیک له دیارترین ته و بابه تانه ش سه ره له دانی شیعری رۆمانسیزمی عاشقانه و شیعری تاکه گه رای " ده برپینی ههسته خودیه کان" بوو، که زۆر جار به " شعر شهوانی" یا " هوس نامه سدایی" ناسرابوو، ته مه ش به شیککی بو بارودۆخی ته وسای نووسه ران ده گه رپته وه، که بیزاریبوون له دۆخه سیاسیه که ی ته و قۆناغه و بن ئومید بیون له گۆرانکاری، ده ره ته نجامی ته وه ش په نایان بو شیعری نوئ و ناوه رۆکی نوئ بر دبوو، که خۆیان ده رباز بکه ن له و دۆخه ده روونیه یان (حسین شکی، ۱۳۸۵: ۷۳). له شیعره کانی " نادر پور" یشدا ههستی راسته قیه نی دل داری و خۆشه ویستی به دیده کریت، سه رچاوه ی جوان بینی و ده بری ههسته کانییه تی، له شیعری " چشم بخت" دا ده لیت:

بی تو، بی تو ای که در دل منی هنوز

داستان عشق من به ماجرا کشید

بی تو لحظه ها گذشت و روزها گذشت

بی تو کار خنده ها به گریه ها کشید

(نادر پور، ۱۳۸۲: ۱۰۰)

شاعیر به نه بوونی یار و خۆشه ویسته که ی داستانی عه شقی ته و به کۆتای گه یشتوو و پیکه نین و خۆشیه کانی به گریان گۆراوه و رۆژ و ساته کان تیده په رن بن ته وه ی ههستی خۆشی پ ببه خشن. ههروه ها له وه سفی یار و خۆشه ویسته که یدا به و جو ره پیتدا هه لده لیت:

لبهات به رنگ زنده آتش

بازوت به رنگ تفته مس ها

(نادر پور، ۱۳۸۲: ؟)

لێره دا شاعیر ته ندانه کانی خۆشه ویسته که ی وه سف ده کات، که چۆن لپوه کانی وه ک ناگر سو تینه ره و داخ ده کات به دلّی مه عشوقه که یدا، ههروه ها بازوی به هیز و پته وی وه ک مس زوو گه رم دادیت و گه رمی خۆشه ویستی به مه عشوق ده به خشیت. شیعری رۆمانسیزمی عاشقانه به شیککی سه ره کی له شیعره کانی "نادر پور" پیکه ده پیتت و شاعیر دا برانی له مه عشوق و وینه ی جوانی ژن سه رنجی راکیشاوه و که مه ندرکیشی کردوو بو هۆنینه وه ی ده فی هونه ری به رز، که سه ره نه نجام لپهاتووپی و شاره زایی شاعیر ده رده خه ن .

د- غوربهت نامۆی و گه پانه وه بو رابردوو :

غوربهت یه کیکه له و چه مکانه ی، له شیعری ته و شاعیرانه دا ده رده که ویت، که ههستی غوربهت و دوور ولاتی یا دووری له تازیان و خۆشه ویستیان چیشتوو. دوور که و ته وه له که سوکار و زید و نیشتمان ههستی غوربهت لای شاعیر ده جو لیتت و دهیه ویت له ری ده قه کانی وه خوینه ر یا ده وره به ر به ههسته کانی ئاشنا بکات. ته مه ش له شیعری قۆناغی نویدا زیاتر به دیده کریت و وه ک یه کیک له سیماکانی شیعری نوئ داده نریت. هه ریه ک له " هیمن و نادر پور" له ژیاناندا تووشی ئاواره یی و ده ربه ده ری بوون، ته م ئاواره یی و دوور له ولاتییه وایکردوو له شیعره کانیاندا ره نگیداته وه. " هیمن" له داوی روخانی " کۆماری کوردستان" ئاواره ی عیراق ده پیت و له کوردستانی باشور ده مینتیه وه ((له سالی ۱۹۴۷ به هاری لیده پیتته خه زان و کۆشکی هیوا و ئاوا ته کانی

دهروخ، سه ری خو ی هه لده گری و په ریوه ی نه ویدیو سنور ده بیته، له و ساوه بو یه كه مجار و به یه كجاری ژیان و ته مه نی ده بیته ئاواره بوو ئیكى به رده وام، نه و بولبوله سه رمه سته ی كه به سته ی شادمانی بو ژیانى گه ل و كو مارو پێشه واکه ی ده چری، له ترس و له چه ژمه تان هه له ته ده بی و ده بیته بولبولی ئاواره له غه ربی ده گیسیتته وه)) (ده شتی، ۲۰۰۳، ۱۰۷)، هه ر بو یه هه سته ی غه ربیایه تی و دووری له ئازیزان تووشی ب ئومیدی و دلته نگیه کی زۆری ده کات و له شیعری "ئواره ی پایز" دا ده لیت؛

ئاخ دیسان روپه پیک درا

له رۆژ نه ژمیری ته مه نم

ئاخ دیسان شه و داها ته وه

من هه روا دووره وه ته نم

ئاخ دیسان چومه ژیر بالی

ره شی شه وگاری ته نیایی

ئاخ ده بی دیسان بچیزم

ژهه راوی تالای جودایی

(هیمن، ۲۰۰۳، ۹۳)

لیره دا شاعیر له و په ری دلته نگى و هه ستردن به ته نیاییدایه، به جوریک وه ک نه وه ی هه موو ته مه نی له ته نیاییدا به سه ر به ریت. دلته نگى و دووری له ئازیزانی خه میکی قولی به شاعیر به خشیوه، به شیوه یه ک خو ی له گه ل بولبولی ناو قه فه س به راورده کات، كه چۆن نه ویش ئازادی ل زهوت كراوه و دوور خراوته وه له زیدی خو ی، هه روه ک له شیعری "با برده له" ده لیت :

منیش نه ی بولبولی به ندی وه ک تۆم

وه ها دوورم له هیلانه و گولی خۆم

منیش وه ک تو له کیسم چوو گولی سور

منیش هیلانه کهم ل كراوه خاپوور

(هیمن، ۲۰۰۳، ۱۰۰)

زۆر جار، كه باسی ئازادی و سه ربه سته ده کریت، نمونه به بولبولی ناو قه فه س ده هینریتته وه، بو پیشاندانی نه و ئازار و ناره حه تییه ی تووشی ده بیته، كه له لایه ن مرۆقه وه تووشی ده بیته، هه ربو یه شاعیریش نه و حالته و بارودوخه ی خو ی و گه له كه ی به راورد ده کات به ژیانى نه و بولبوله ی به ند ده کریت و له ئازادیه کانی بیبه ش ده کریت. نه و دووری و دا بران و نا ئومیدییه ی تووشی شاعیر بووه، ناوه رۆکیکی تری به شیعریه کانی به خشیوه، شاعیر له رپی ده قه کانییه وه ئاوات بو ژیانى رابردووی و حه سه رته بو خو شیه کانی پێشوی ده خوات و له شیعری "ئامیزی ژن" ده لیت :

جاران په ناگه ی شه وانم

ئامیزی ئاوه لای ژن بوو

گه رمی و نه رمی نه و ئامیزه

مایه ی حه سانه وه ی من بوو

ده ردی ژیان، ره نجی خه بات

ماندوو بوونی رۆژی ناخۆش

به شه و له ئامیزی نه ودا

هه مووم ده کردن فه رامۆش

(هیمن، ۲۰۰۳، ۸۲)

لیره دا شاعیر حه سه رته بو نه و رۆژانه ده خوازیت، كه له باوه شی ژنه كه ییدا بووه و دوا ی هه موو ماندوو بوو ئیک و خه فه تیک، ئارامی پیده به خشی. نه م هه سته شی ده رته نجامی نه و دووری و دا برانه یه، كه شاعیر به هوی ئاواره ییه وه تپی كه وتوووه. له شیعره کانی "نادر نادر پور" دا زیاتر غه ربی رۆژانی رابردووی ئیران ده کات، داخ بو رۆژانی رابردوو پ شکو ی میلیله ته که ی ده خوازیت، هه روه ک له شیعری (.....) دا ده لیت :

ای معنی غرور

ای نقطه طلوع و غروب حماسه ها

ای کوه پر شکوه اساطیر باستان:

ای خانه قباد،

ای آشیان سنگی سیمرغ سرنوشت

ای سرزمین کودکی زال پهلوان!

ای قلعه شگرف،

ای گور بی نیاشانه جمشید تیره روز،

ای صخره عقوبت ضحاک تیره جان!

(نادر نادر پور، ۱۳۸۲، ۹۱۴)

لێره دا به کۆمه لیک سیفاتی جوان و باش بانگی ولاته که ی دهکات، که روژانیک ولاتی پالهوانان بووه، ولاتیک جینگای تهفسانه و ئوستوره به ناوبانگه كان بووه. واته جوړیک له غرور دهیگریت، کاتیک باشی و به زریه کانی ولاته که ی دپتهوه خه یال و له هزریدا چرووی خووشی ده رده کات. ههروه ها له شیعری "از اهرمن تا تهتمن خود را" به و شیوه یه ههستی ته نهایی و نامو بوون و چاره ره شی خووی ده رده خات، که ده لیت:

من امروز ، کاووس شوریده بختم

که گم کرده ام راه مازندران را

(نادر نادر پور، ۱۳۸۲، ۸۸۹)

شاعیر خووی وهک "کاووس شا" ی بچ بهخت و چاره پش ده بی نیتته وه، که ریگای مازنده رانی ون کردووه، هه م ناگانه وه به ولاته که ی و هه میش له دووری ولاته که ی هه نده ی تر هه ست نا ئارامی ده کات، که بی به ش بووه له گه رانه وه بو زی دی خووی . گه رانه وه بو سه رده می مندالی و هه ست کردن به خووشیه کانی رابردو یه کتیک تره له بنه ماکانی شیعری رومانسیزمی و له شیعره کانی "نادر پور" ی شیدا رهنگی داوه ته وه، ههروهک له شیعری "ملال تلخ" دا ده لیت:

در آن دو اشک که بر دامنم چکید و گذشت

نگاه کردم و دیدم غم گذشته خویش

به یک نگاه در آن قطره ها رو ان دیدم

به یاد آن همه شبها و روزها که گریخت

مرا به دفتر دل ، نقش یادگاری ماند

(نادر نادر پور، ۱۳۸۲، ۱۳۵-۱۳۶)

امید گمشده چون کاروان رسید و گذشت

شاعیر به یادگاریه کانی دا ده چپته وه و ئه روژانه ی دپته وه یاد، که چو ن له ده فته ری بیره وه ری به کانی دا ما ون و له بی ری نه کردوون، بی ری روژانی گه نجی و پ خووشی ده کات و به دل یادیان ده کاته وه. به م شیوه یه شاعیر بی ری روژانی گه نجی و روژانی خووشی ده کاته وه، که چو ن خیرا تپه رین و کاروانی ژیانیش هه ر به رده وامه.

هـ- رهش بینی و نا ئومیدی :

یه کتیک له تاییه تمه نندی و بنه ماکانی شیعری رومانسیزمی نا ئومیدی و ره شینی شاعیره به رامه به به ژیا نه ی تپیدا یه تی، به تاییه ت له نه ده بیاتی روماتیکه ئه ورو پیدا، ئه مه ش به هو ی خراپی بارودوخی میژووی و ئابووری و رو شنیری ئه و قو ناغه ی نه ده بیاتی رومانسیزم تپیدا ها ته ئاراهه. شاعیران له ری ده که کانی نه وه ئه و نا ئومیدی و ره شینی یه تووشی بیوون ده یان خسته روو، بو ئه وه ی بتوانن ده روونیان خالی بکه نه وه له وه ی له ناخیاندا پهنگی خواردو ته وه. له رومانسیزمی کوردی و فارسی شیدا هه مان ئه وه ههستی ره شینی و نا ئومیدی و بیزاری به له ژیان به دی ده کریت، به چه شتیک بارودوخی میژووی و ئابووری و سیاسی ئه وه سه رده مه بو جوړیک کاریگه ری هه بوو له سه ر ژیا نی ها ولاتیان و نو سه ران و رو شنیران، که زو ر جار ئاوات به مه رگ بخوازن و تووشی بی ده سه لاتی بین به رامه به چاره سه ر بوونی ئه و دوخه ی تپیدا ژیا ون. (شاعیرانی روماتیکه کوردی له سه ره تا وه، ههروهک هه موو شاعیرانی روماتیکه زو ر جار ناوه روکی شیعره کانیان به شیوه ی ره شینی و نا ئومیدی و دوو دل له ژیا ندا ده رپروه ئه مه ش ده گه رپته وه بو بارودوخی کومه لایه تی ئه و سه رده مه ی کورد)) (ئه حمه د، ۱۹۸۹، ۱۳۹). "هیمن" یه کتیکه له و شاعیرانه ی به هو ی ئه وه ی له ناو خیراتیکی دیار و دواتر له بزوتنه وه سیاسی هه کانی سه رده می خو ی به شداری کردووه، بیگومان وهک کوردیکی رو شنیر ناگاداری

بارودۆخه که بووه و له گهڵ خۆشی و ناخۆشیهکانی میلیهتهکهی بووه، ئەو کارهساتانهی به سهر میلیهتهکهیدا هاتوووه توشی بێئومیدی و رهشبینی کردوو، ههروهک خۆی " له کوئ وه بۆ کوئ" باس لهوه دهکات و ده ئیت(سالی ۱۳۳۸ سالیکی زۆر شووم بوو له مێژووی ژبانی من دا. لهو سالهدا سازمانی ئەمنیهت گهورهترین زهبری له حیزبی دیموکراتی کوردستان و جولانهوهی ئازادبخواری گهلی کورد وهشاند، که بێگومان لهو سهردهمی دا دهکرا به بههتیزترین ریکخراوی سیاسی ریک و پیکي ئیرانی بزانی. منیش لهو سهردهمهدا تووشی نهخۆشیهکی روحی هاتم. ناهومیدییهکی رهش ئاسۆی ژبان و بێرکردنهوهی داگرتم. ئەو ئاومیدییه زۆر جار تاحالهتی خۆکوشتن پالی پێوه نام.) (هێمن، ۲۰۰۳، ۷۰). شاعیر له شیعری " فرمبسی گهش" دا بهوچهشنه ئاومیدی و ناتارامی دهروونی خۆی دهردهبریت و ده ئیت:

قهت له دنیادا نه بوو بێجگه له ناخۆشی بهشم
مات و داماو و په شیۆ و بیکهس و چاره رهشم
سهردهمیک ئاواره بووم و ماوهیه کیش دهس بهسه
نهم دی رووی ئاسودهیی، ههر تووشی گیرۆدهیی و قهرقهشم (هێمن، ۲۰۰۳، ۲۶۷)

شاعیر وهکو کوردیکی بی پهناهنده و بێ پشتیوان ژبانی له ئاوارهیی یا دهست بهسه ریدا بردۆته سهر و ئاوینهی ژبانی ناههمواری خۆی دهردهخات. ههروهها شاعیر له شیعری " با بره ده له" دا ده ئیت:

له بهر ئازاری ژینی نالهباری
ده نالی بولبولی شهیدا به زاری
به سۆز و داخه وه ده بگوت فه قیرم
په پ و پۆم هه لوه ری بێ واده پیرم
مه ئیکی فیری دارستان و لێر بێ
قه فهس پیری دهکا با شووی له زێر بێ

(هێمن، ۲۰۰۳، ۹۹)

لێره دا شاعیر ژبانی پر مهینهت و ئازار و غه ربیی و ئاوارهیی خۆی دهردهخات، که چۆن بههۆی داگیرکاری و نهبوونی ئازادیه وه کهوتۆته ژبانیکی سهخته وه، ئەمهش کاریگه ری له سه ر دهروونی شاعیر جیهتشتوو و تووشی دهر د و خه م و مهینه تی کردوو، ئەم ههستهش له بهشیکي تری شیعرهکانیشیدا دهردهکهویت و پانتایی دیوانهکهی داگیرکردوو.

له شیعری فارسیشدا جوړیک له رهشبینی یا ترس و ئاومیدی بهدیده کریت، بهتایبهت له شاعیرانی سه رهتای قۆناغی رۆمانسیزم، ئەمهش بههۆی بارودۆخی قۆناغی دواي مهشروتهت، که شاعیران له زێر کاریگه ری ئەده بیاتی ئەوروپی و ههروهها بارودۆخی ئەو سای ئیران له شیعرهکانیان دا ترس و دلپاویکی ی بهدینه هاتی ئاوات و ئامانجهکانیان بهتایبهت گۆرانی بارودۆخیان بۆ دۆخیکی باشر و ژبانیکی شایسته تر. له شیعرهکانی " نادر پور" يشدا ئەو جوړه له ترس و ئاومیدی بهدی ده کریت بهتایبهت له شیعرهکانی وهک؛ " شهرهای دیو، شهابی در تاریکی، نیمه ی از نامه...." ههروهک له یهکیک له شیعرهکانیدا ده ئیت:

در پنجه های وحشی او ماندم از خروش
فریاد من ز وحشت او در گلو نشست
چشم ستاره ای بدرخشید و ، نور ماه
چون تیر، در سیاهی چشم فرو نشست
نالیدم از هراس و در آفاق بی فتا
گم شد صدای زیر و بم ناله های من

(نادر نادر پور، ۱۳۸۲، ۱۲۴-۱۲۵)

لێره دا شاعیر ترسی له دهست چوون و ونبوونی خۆی ههیه، که له ئیوان پهنجهکانی ئەودا وهک ئەوهی له دهست درنده په کدا بیت بێ بهزهیی و بێ رهحم، ترس و هاوارهکانیشی تاویک بهرز و تاویک نزم وهک ئەوهی ترسی له مردن و لهو ژبانه هه بیت، که بێ بهزه بیانه له گه لێ دهخولیتته وه. ههروهک له دێری کو تاییدا ده ئیت نالاندم له ئاسۆیهکی بێ روناکیدا، که هه ندیک جار ناله م بلند ده بوو، هه ندیک جاریش بزرده بوون، لێره دا ههستی دهروونی ناتارام و بێئومیدی خۆی بهرامبه ر به ژبان پيشانده دات. له شیعریکی تریدا به ناوی " از ریسمان تا آسمان" دا بهو جوړه نا ئومیدی و رهشبینی خۆی ده گه یه ئیت:

درخت معجزه خشکیده است

کیمیای زمان، آتش نبوت را

بدل به خون و طلا کرده است

و رنگ خون و طلا، بوی کشتزاران را

زیاد بدیده های ترانه خو ان برده است

و آفتاب، مسیحای روشنای نیست

و ابر ها همه آبستن زمستانند

و جوی ها همه در مسیر بی تفاوت خویش

به رودخانه بی آفتاب می ریزند

و کوچه ها همه در رفتن مد اومشان

به نا امیدی بن بست یقین دارند

(نادر نادر پور، ۱۳۸۲، ۴۹۹ - ۵۰۰)

لێره دا شاعیر پێی وایه ئه و دره ختهی وهک موعجیزه وایه وشک بووه و چیتەر هیوای به ژیان نهماوه، که به رهو باش بوون بپروات، پێنغه مبه ر(درودی خوی له سه ربیته و) (حه زه تهی مه سیح) یش نا ئارامن و بـ هیوا بوون له و بارودۆخه ی، که ها تو ته پیش و رهنگی زێری کردۆته خوین، به واتایه کی تر ژیا نی مروّف به خوین ده رودراوه و ئارامی و ئومێد بوونی نهماوه. به و شیوه یه شاعیر ههستی دهروونی خۆی له و په ری بێتومێدیدا ده رده خات، ئه مه ش به شیکه په یوه ندی هه یه به و ژیا نه ی، که شاعیر ئاواتی ژیا نیکی با شتر بوخۆی و ده ورو به ری ده خوازێت. ئه گه رچی تارا ده ده یه ک له 'هیمنی موکریانی' جیاوزه چونکه نا ئومێدی و ره شیبینی ئه و له خه می قولی گه له که یه وه سه رچاوه ده گریت و خه می سه ره بخۆی و ئازادی گه له که یه تی.

ئه نجام

- کاتیک هزری تازه و بابه تی تازه دینه ئاراوه، راسته وخۆ قالی تازه و سیمای تازه و گونجاو له گه ل ئه و بابه تانه سه ره له ده ن، که ئه مه ش ده بیته هۆی گۆرانا کاری و نو یو و نه وه له ئه ده بیاتدا.
- شیعی کوردی و فارسی به هۆی بارودۆخی و سیاسی و ئابووری و جوگرافی لیک نزیکن له رووی سه ره له دانی رێبازه ئه ده بیه کان و شیعی کوردی له ژیر کاریگه ری ئه و گۆرانا کاریانه ی له ئه ده بیاتی تورکی و عه ره بی و فارسیدا بووه، به لام سیمای نه ته وه یی خۆی پاراستوه.
- "هیمنی موکریانی" به زمانیکی ئه ده بی ساده و ئه ندیشه ی دا هینه رانه ههستی کوردا یه تی و نیشتمانی په ره ری و عاشقانه ی ده رپریوه، هه ره ها سه روشت و ژن سه رچاوه ی ئیلهامی دا هینه رانه و خه یال فراوانی شاعیرن، نا ئومێدی و ره شیبینی و غوربه ت و دوور ولاتی ههستی دهروونی شاعیر ده رده خه ن.
- نادر پور رابه ری نوێکردنه وه و درێژه پێده ری رۆمانسیزمی فارسییه. به زمانیکی ئه ده بی به رز هه ست و ئه ندیشه ی دا هینه رانه ی خۆی ده رپریوه، به بیرى نوئ و پاشخانه رۆشنی ریه که ی کاریگه ری هه بوو له سه ر نو سه ران و شاعیرانی قۆناغه که ی خۆی.
- غوربه ت و ئاواره یی، بارودۆخی سیاسی، ههستی قولی دلدا ری و خۆشه ویستی، ئه ندیشه ی دا هینه رانه، بـ ئومێدی و ره شیبینی، سه روشت و سه روشت گه رای، ... خالی هاو به شی ئیوان "هیمنی موکریانی و نادر نادر پور" ن. هه ردووک شاعیر به پێی تایبه تمه ندی ئه ده بی قۆناغ و نه ته وه که ی خۆیان په یام و ههستی دهروونی خۆیان ده رپریوه.
- له شیعه کانی "هیمنی موکریانی" دا ره خه له ده سه لاتی ئیرانی ده گیریت و وهک داگیرکه ری خاک و نیشتمانی و هه ولێ رزگار بوون و ئازادی و سه ره به ستی ده دات. به لام له شیعه کانی "نادر پور" دا کاتیک ره خه له ده سه لاتی ئیران ده گریت، ره خه که ی بو با شتر به پریوه بردنی ولات و پێشکه وتیبه تی، نیشتمانی "نادر پور" داگیر نه کراوه به لکو چاوه ری نیشتمانیکی خۆش و ئاسوده ده کن، که بتوانن به ئازادی بگه رینه وه بو زیدی خۆیان.

سه رچاوه کان //

Abstract

The enlightenment of Romanticism in (Hemn Mukryani and Nadr Pur)'s Poems.

Romanticism is an artistic, literary movement that originated in Europe toward the end of the 18th century, Romanticism was a new ideology for a new generation in which the Poem dimensions got new forms and messages in a way that its time and national identity was enlightened. The impact of this movement crossed the borders of countries and was enlightened in Kurdish and Persian literature. Writers followed Romanticism according to their literary characteristics and specifications and created very precious pieces of literature. (Hemn Mukryani and Nadir Pur) are one of the most famous Poets of their time in which romantic poetry features can be found in their scripts, they have written so many scripts with their imagination and feelings and established the base of Kurdish and Persian Romantic Poetry. In this research paper, according to (Objectivist movement), we will highlight the bases of the Romantic Poems in both of (Hemn and Nadir) and show the comparison between their poems so that we could retrieve the similarities and differences via their scripts. In the end of the research paper some results and the bibliography are shown.

Keywords: Hemn, Ndr pur, Romanticism.